

UZASADNIENIE

B. K. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 1600 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 15 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. Powód jako nabywca wierzytelności od poszkodowanego kolizją drogową z winy ubezpieczonego u pozwanego, dochodzi dopłaty do odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Niniejszym pozwem powód dochodzi jedynie części należnego mu odszkodowania kwocie 1600 zł.

W dniu 2 października 2018 roku wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw, w którym zaskarżył nakaz zapłaty w całości oraz domagał się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na swoją rzecz od powoda kosztów procesu. Pozwany m.in. uzasadniał, że zrekompensował szkodę, tj. wypłacił kwotę 4151,25 zł tytułem pokrycia kosztów najmu. Pozwany nie kwestionując okresu najmu, zarzuciła, że zastosowana przez powoda stawka dobową jest zawyżona podniosła, a faktura VAT obejmująca należność nie obciążała poszkodowanego, wobec czego bez znaczenia był dla niego poniesiony koszt najmu. Pismem z dnia 12 listopada 2019 r. powód rozszerzył powództwo o kwotę 3658,25 zł, domagając się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 5258,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 15 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

Pozwana wniosła o oddalenie rozszerzonego powództwa, podnosząc, że poszkodowany był informowany o możliwości najmu pojazdu zastępczego oraz akceptowalnych stawkach najmu.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku kolizji drogowej w dniu 17 czerwca 2016 roku uszkodzeniu uległ samochód marki A. o nr rej. (...), którego właścicielem był K. D.. Sprawca kolizji posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W tym samym dniu zgłoszono szkodę ubezpieczycielowi sprawy. Poszkodowany nie otrzymał od ubezpieczyciela propozycji zorganizowania auta zastępczego za swoim pośrednictwem.

Dowód:

- dokumenty w aktach szkody (...), płyta CD k. 78;
- druk zgłoszenia szkody k. 168-169;
- zeznania świadka K. D. k. 125-126.

W wyniku uszkodzenia pojazd nie nadawał się do dalszej jazdy, wobec czego dnia 21 czerwca 2016 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu marki S. (...) nr rej. (...), przy dobowej stawce najmu 170 zł netto/doba.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 21 czerwca 2016 r. k. 41;
- oświadczenie z dnia 21 czerwca 2016 r. k. 40;
- orzeczenie o niepełnosprawności k. 44-45;

- zeznania świadka K. D. k. 125-126.

Decyzją z dnia 1 sierpnia 2016 r. pozwany zakład ubezpieczeń zakwalifikował szkodę w pojeździe poszkodowanego, jako szkodę całkowitą, ustalając wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 41 500 zł brutto, koszt naprawy na kwotę 26 302,23 zł brutto, zaś wartość pozostałości pojazdu na kwotę 17 280 zł brutto. Nadto ubezpieczyciel złożył poszkodowanemu propozycję zbycia pojazdu w stanie uszkodzonym, wskazując iż odszkodowanie w takim wariantcie likwidacji wyniesie 39 400 zł brutto.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 1 sierpnia 2016 r. k. 37;
- kalkulacja z dnia 21 czerwca 2016 r. k. 9-16;
- kalkulacja z dnia 28 lipca 2016 r. k. 17-34;
- wiadomość e-mail z dnia 29 czerwca 2016 r. k. 35-36;

Przelewem z dnia 5 sierpnia 2016 r. ubezpieczyciel sprawcy szkody wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 26 302,24 zł.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu z dnia 5 sierpnia 2016 r. k. 38;
- zeznania świadka K. D. k. 125-126;

Dnia 6 sierpnia 2018 r. poszkodowany zwrócił wynajęty pojazd powodowi. Tego samego dnia powód wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 9409,50 zł brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 45 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 170 zł netto/doba.

Również dnia 6 sierpnia 2018 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbył na rzecz powoda wierzytelność z tytułu zdarzenia z dnia 17 czerwca 2016 r., w szczególności w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego w stosunku do (...) spółki akcyjnej w W..

Dowód:

- potwierdzenie zwrotu pojazdu k. 42;
- faktura VAT nr (...) k. 43;
- oświadczenie z dnia 19 lipca 2016 r. k. 39;
- umowa cesji z dnia 6 sierpnia 2016 r. k. 62;
- zeznania świadka K. D. k. 125-126.

Powód dokonał zgłoszenia wierzytelności ubezpieczycielowi sprawcy szkody, wnosząc o zapłatę kwoty 9409,50 zł.

Dowód:

- zgłoszenie wierzytelności k. 46;
- załączniki k. 47-54;

Decyzją z dnia 15 grudnia 2016 r. ubezpieczyciel sprawy szkody przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 4151,25 zł brutto tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, uznając za uzasadniony cały okres najmu - 45 dni, przy zweryfikowanej dobowej stawce najmu do kwoty 75 zł netto/doba.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 15 grudnia 2016 r. k. 56-57;
- warunki najmu pojazdów (...) k. 103-122, 171-190;

Powód kwestionując wysokość przyznanego odszkodowania, zwrócił się do F. S. o pomoc w dochodzeniu należnego odszkodowania. Pismem z dnia 7 sierpnia 2017 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwaną zakład ubezpieczeń do zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania w wysokości 5258,25 zł w terminie 7 dni.

Dowód:

- pełnomocnictwo k. 55;
- wezwanie do zapłaty z dnia 7 sierpnia 2017 r. k. 58-59;

Decyzją z dnia 13 września 2017 r. ubezpieczyciel sprawy szkody podtrzymał swoją dotychczasową decyzję, odmawiając wypłaty dalszego odszkodowania.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 13 września 2017 r. k. 60-61;

Średnia stawka dobową za najem pojazdu zastępczego klasy pojazdu S. (...) tj. klasy C w wariantcie „z OC sprawy” w opcji bez limitu kilometrów, z wykupionym udziałem własnym w szkodach i przy rozliczeniu bezgotówkowym, wynosiła 201,11 zł netto/doba w II kwartale 2016 r.

Średnia stawka dobową za najem pojazdu zastępczego, odpowiadającej klasie pojazdu uszkodzonego A. (...) tj. (...) w opcji wynajmu jw. w II kwartale 2016 r. wynosiła 287,78 zł netto/doba.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego M. M. k. 135-143;

Stan faktyczny w spornym zakresie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, w tym akt szkody na płycie CD oraz zeznań świadka K. D.. Brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania prawdziwości zeznań świadka, który jednakowoż nie pamiętał, czy ubezpieczyciel złożył mu propozycję zorganizowania auta zastępczego, przy czym Sąd dał temu wiarę, zważywszy że następnie świadek zeznał, że gdyby taką propozycję od pozwanego otrzymał, to by z jej skorzystał, z uwagi na pilną potrzebę zapewnienia ciągłości posiadania pojazdu w swoim gospodarstwie domowym. Natomiast z przedłożonego przez pozwaną druku zgłoszenia szkody, a konkretnie wydruku z wewnętrznego systemu informatycznego pozwanej, w którym jej konsultant najprawdopodobniej zanotował dane z telefonicznego zgłoszenia szkody, w żadnym wypadku nie wynika, nawet w sposób pośredni, że poszkodowanemu w toku zgłoszenia szkody złożono propozycję najmu pojazdu zastępczego; przy czym zwraca uwagę, że w druku tym znajduje się omyłka pisarska w nazwisku poszkodowanego, a co za tym idzie w adresie jego poczty elektronicznej. Co istotne, pozwana nawet nie złożyła zapisu rozmowy telefonicznej, zatem jej twierdzenia w tym przedmiocie, które pojawiły się dopiero w odpowiedzi na rozszerzone powództwo, nie są możliwe do zweryfikowania.

Sąd bazował także na pisemnej opinii biegłego sądowego, a przyjęta przez biegłego metodologia wyceny nie budziła zastrzeżeń. Biegły wykonując opinię, oparł się na dostępnym w sprawie materiale dowodowym, w sposób precyzyjny uzasadnił jej treść. Okres najmu nie był między stronami sporny, a tym samym sąd nie bazował na opinii biegłego

w zakresie zasadnego czasu naprawy pojazdu uszkodzonego, z uwzględnieniem procesu likwidacji szkody, okresu realizacji zamówienia na części zamienne i samej naprawy, przy czym wedle wyliczeń biegłego wynosił on około 55 dni, a więc o 10 dni więcej, aniżeli rzeczywisty czas najmu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, także po rozszerzeniu, podlegało uwzględnieniu w całości.

Roszczenie przedstawione przez powódca ma charakter roszczenia odszkodowawczego, znajdującego oparcie w przepisach art. 822 § 1 i 2 k.c. W sprawie nie była kwestionowana legitymacja czynna powoda wynikająca, poza wskazanymi powyżej przepisami, ponadto z treści art. 509 § 1 i 2 k.c., jako że wierzytelność przysługująca uszkodzonemu została przelana na rzecz powoda. Legitymacja czynna nie budziła także wątpliwości sądu, który podziela przy tym argumentację prawną wyrażoną w wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy z dnia 23 maja 2019 r., sygnatura akt VIII Ga 94/19. Zgodnie z nim „oczywistym jest, że umowy przelewu zawierane z podmiotami świadczącymi jednocześnie usługi w zakresie najmu pojazdów zastępczych mają na celu umożliwienie dochodzenia przez wynajmującego roszczeń wobec ubezpieczycieli z pominięciem uszkodzonego.” W niniejszej sprawie nie zachodzą również podstawy do uznania umowy przelewu za nieważną, w szczególności brak jest naruszenia normy wynikającej z art. 510 § 2 k.c.

Spór będący przedmiotem niniejszego postępowania rozgrywał się natomiast na płaszczyźnie ustalenia rozmiaru i wysokości szkody poniesionej w związku z zaistniałą kolizją, a w konsekwencji, co do wysokości należnego odszkodowania związanego z kosztami wynajęcia pojazdu zastępczego. W niniejszej sprawie sam fakt konieczności najmu pojazdu zastępczego i okres najmu był niekwestionowany. Sporna jedynie była stawka najmu. Kwestia ta jest przedmiotem wielu wypowiedzi judykatury, a podsumowaniem orzecznictwa w tym zakresie jest uchwała Sądu Najwyższego z 24 sierpnia 2017 r. w sprawie III CZP 20/17 - wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez uszkodzonego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Na etapie likwidacji szkody pozwany zweryfikował stawkę najmu do kwoty 70 zł netto, a w niniejszym procesie dopiero w odpowiedzi na rozszerzone powództwo powołał się na okoliczność propozycji najmu pojazdu zastępczego złożonej przez ubezpieczyciela. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, iż pozwany zaproponował uszkodzonemu zorganizowanie auta zastępczego, w szczególności za stawkę dobową 70 zł. Świadek nie przypominał sobie oferty w tym przedmiocie od pozwanego ubezpieczyciela, a ciężar udowodnienia tego faktu spoczywał na stronie pozwanej (art. 6 k.c.). Co więcej, złożenie tego rodzaju propozycji nie wynika z druku zgłoszenia szkody, przy czym zwraca uwagę, że znajdują się w nim omyki pisarskie w nazwisku uszkodzonego. Zgodnie z poczynionymi ustaleniami, średnie stawki najmu pojazdów z segmentu (...) jak uszkodzone A (...) wynosiły 287,78 zł netto/doba.

Sąd opierając się na opinii biegłego sądowego i zgromadzonym materiale dokumentarnym, ustalił, iż uszkodzony wynajął pojazd klasy niższej od pojazdu uszkodzonego, albowiem wynajęta S (...) należała do klasy C, gdzie średnia stawka wynosiła 201,11 zł netto/doba w II kwartale 2016 r.

Stawka 170 zł/dobę netto zastosowana przez powoda w umowie oraz w fakturze za wynajem była niższa od średnich stawek stosowanych ówczesnie na rynku lokalnym przy wynajmach pojazdów z segmentu (...), jak również przy wynajmach pojazdów z segmentu C.

Mając na uwadze, że okres najmu nie był przedmiotem sporu, uzasadniony koszt najmu pojazdu zastępczego wynosił 9409,50 zł brutto, stanowiący iloczyn 45 dni najmu oraz dobowej stawki najmu w kwocie 170 zł netto. Kwotę tę należało pomniejszyć o dotychczas wypłacone odszkodowanie tytułem najmu pojazdu zastępczego (tj. kwotę 4141,25 zł), co daje kwotę 5258,25 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c.

Reasumując, zasądzono całą dochodzoną kwotę, o czym orzeczono jak w pkt I sentencji.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił art. 98 k.p.c. Powód wygrał sprawę w całości. Poniesione przez powoda koszty procesu stanowią w sumie 1873,20 zł, na którą składa się opłata skarbową od pełnomocnictwa, opłata od pozwu i rozszerzonego powództwa, kwota 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) adekwatnie do pierwotnej wartości przedmiotu sporu oraz wydatek na wynagrodzenie biegłego, stąd rozstrzygnięcie jak w punkcie II sentencji.

W pkt III wyroku na podstawie art. 84 u.k.s.c. zwrócono stronom nadpłacone zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, które zostało pokryte po połowie z uiszczonych przez nie zaliczek.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)